

La vaga de totes (i «totes» som «totes»)

«Hem de tolerar les intolerants? Jo ho tinc molt clar: als espais feministes no hi caben les misògines. Sembla de sentit comú, oi?»

No crec que "el temps posi tothom al seu lloc", ni crec en el karma, ni tan sols gaire en la justícia poètica (i menys encara en la divina). Si existís tot això, Trump hauria mort ofegat en la seva pròpia bilis fa força temps, per posar-ne un exemple fàcil. Per això quan algú menteix descaradament i et vol desacreditar, tens dues opcions: callar i esperar que se'n cansi si no és prou important per a afectar-te gaire, o aprofitar totes les eines que tens perquè se sàpiga la veritat. Avui he triat aquesta segona.

Entre els col·lectius feministes fa dies que es prepara la vaga de (quasi) totes, i diumenge passat hi va haver a Ca la dona una de les reunions de coordinació. Ca la dona és un lloc de trobada a Barcelona (aquí en trobareu una mica d'història (<https://www.diarijornada.coop/opinio/20181001/casa-totes>)) de feministes de moltes menes, que pensem diferent en molts aspectes, però que tenim clar que hi ha batalles que només podem guanyar plegades.

La coordinació de les accions del 8 de març, el manifest unitari i altres aspectes es decideixen en assemblea, a partir de les propostes de les sectorials (tant temàtiques com geogràfiques d'arreu de Catalunya). Tota aquesta prèvia vol transmetre dues coses: que hi ha molta feina a fer i la fa qui s'hi implica, i que si t'hi vols implicar, hi tens un lloc, a banda de poder votar a l'assemblea.

Diumenge passat, deia, hi havia assemblea. Es va convocar a les 10.30h i a quarts de deu ja hi havia un grup de dones que volia entrar-hi. No van trobar-hi ningú, és clar. Quan va arribar la gent que tenia les claus, van poder passar i es van identificar com a membres del Partit Socialista, del Partit Feminista i del Moviment Democràtic de Dones. Van exigir que l'assemblea es fes en castellà, perquè algunes venien de Madrid, van insultar algunes de les participants i van intentar fer-les fora, i es van posar molt violentes quan les seves peticions no es van atendre.

Per si no era tot prou flipant, de seguida van publicar a les xarxes un comunicat en què s'acusava l'assemblea de no haver-les volgut allà (adduint que havien hagut d'esperar una hora sota la pluja perquè els obrissin l'edifici, però sense explicar que havien arribat una hora abans de la convocatòria), i qüestionant la legitimitat de la presència de les dones trans (a qui anomenaven "*hombres con pintalabios*") i de les treballadores sexuals (a qui acusaven de ser les portaveus dels proxenetes).

La primera pregunta, que és què feia gent de Madrid a l'assemblea d'organització del 8M a Barcelona, si a Madrid també estan organitzant la lluita, té una resposta evident: intentar controlar què fem. Si envaeixes una assemblea amb persones de fora, que no han treballat en cap moment a les comissions, tens més vots dels que et pertoquen. La segona pregunta, com poden exigir que tothom parli en castellà, quan a Ca la dona s'hi parla en català o en castellà, segons com se senti més còmoda la que parla i no hi ha cap problema, també té una resposta evident: no saben què és Ca la dona ni tenen ganes de saber-ho.

El que més em crida l'atenció, però, és el seu comunicat fent-se les víctimes, que evidentment va obtenir suports de qui no sap com va anar (i no pot o no vol saber-ho). Però no cal haver estat a l'assemblea per adonar-se que el que les molesta és que s'hagi frustrat el seu intent de monopolitzar l'assemblea. A l'organització del 8 de març hi ha feministes abolicionistes i

---

feministes regulacionistes. N'hi ha de més properes al feminisme queer i de més properes al feminisme de la diferència. Però totes estem d'acord que el 8 de març és de totes, i que ha de ser un espai en què es puguin reivindicar els drets col·lectius als quals no estem disposades a renunciar, i dels quals no volem privar les altres.

Les que van intentar boicotejar l'assemblea de diumenge han explicat públicament que no pensen tolerar que hi hagi dones trans ni treballadores sexuals als espais de decisió, quan en canvi ni les dones trans ni les treballadores sexuals no han demanat que se n'exclouï ningú. Tornem a ser allà on som sempre: hem de tolerar les intolerants? Jo ho tinc molt clar: als espais feministes no hi caben les misògines. Sembla de sentit comú, oi?